

מ"ת 67563/07/23 - מדינת ישראל נגד נאור דואני (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 67563-07-23 מדינת ישראל נ' דואני(עציר)

לפני כבוד השופט בנימין הירשל דורון
המבקשים:
נגד

המשיבים:
נאור דואני (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד אלון בן זיו

החלטה

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע ארבעים ושבעה עבירות של התחזות כאחר וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.
3. על פי כתב האישום המשיב הגה תוכנית עוקץ בה ימכור במרשתת, באמצעות תוכנת הפייסבוק, מנויים למשחקי כדורגל או כרטיסים להופעות אומנים.
4. המשיב פנה לקורבנות המרמה והציע להם לקנות מנוי או כרטיס להופעה.
5. הקורבנות היו מעבירים למשיב את התמורה הכספית על ידי העברת כספית באמצעות מנגנון "מזומן בזמן" או באפליקציות דוגמת "ביט".
6. ברור שהמנוי או כרטיס ההופעה לא הועברו כלל לקורבן המרמה.
7. כך פעל ב-47 המקרים המפורטים בכתב האישום וכך קיבל במרמה מהקורבנות סכום המסתכם ב 77,100 ₪. העבירות נפרסו על פני תקופה שהחלה בינואר 2023 והסתיימה ביולי 2023.
8. הבקשה למעצר נשענת על עילת המסוכנות לרכוש הציבור תוך הדגשת התחכום בביצוע העבירה וריבוי המעשים.
9. כמו כן מפנה הבקשה להרשעה קודמת בגין עבירת גניבה ממעביד וקיומו של כתב אישום דומה שהוגש בבית משפט שלום ירושלים שמספרו 25082-03-23.
10. ב"כ המבקשת מדגיש בבקשתו שהעבירות המיוחסות אינן מאפשרות לתת אמון במבקש, ומתן אמון הוא הבסיס להיזקקות לחלופת מעצר.

11. יצוין שבתאריך 18/09/2023 דן כבוד השופט אור ממון בבקשה ובהחלטה מפורטת קבע שיש מקום להורות על שחרור המשיב למעצר בית מלא בבית אימו ותחת פיקוחם של האם והאב. כמו כן נקבעו ערבויות כספיות. בית המשפט קבע תנאים נוספים כגון הרחקה ממרשתת וכל תוכנה להעברת מסרים והרחקתו ממחשב או כל מכשיר סלולרי.
12. המבקשת עררה על החלטת השחרור. בית המשפט המחוזי בהחלטתו בעמ"ת 43587-09-23 קיבל את הערר והנחה על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב.
13. תסקיר שכזה הוגש לדיון שנערך ב-19/10/2023.
14. מדובר בתסקיר שירות מבחן מפורט ומעמיק שבסופו נשללת אפשרות שיחרורו של המשיב לחלופת מעצר בפיקוח הוריו בין היתר בשל יכולתם המצומצמת להשפיע עליו. כמו כן שלל שירות המבחן את האפשרות לבחון אפשרות השתלבות בקהילת "רטורנו", כאשר לעניין זה מצא שירות המבחן שהמשיב "נעדר מצוקה ועייפות מאורח חייו ומתקשה לוותר על הרווחים הרגשיים והחומריים הנלווים להתנהלותו"
15. לגישת שירות המבחן המשיב "זקוק לגבולות חיצוניים ברורים ונוקשים בדומה לאלה המוצבים בין כותלי בית המעצר".
16. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה לשחרור המשיב ממעצרו.
17. במהלך הדיון שבפני חזר ב"כ המבקשת על בקשת המעצר והדגיש את המפורט בתסקיר. הפנה לפסיקה לפיה קמה עילת מעצר בעבירות רכוש דומות, כאשר הוא מציין את ריבוי המעשים והתחכום הנדרש לביצועם. בנוסף, הפנה את בית המשפט להליך המקביל המתקיים בבית משפט השלום בירושלים.
18. ב"כ המשיב בתחילה ביקש דחייה לצורך העברת המשיב לבדיקות שיבחנו אפשרות קליטתו בקהילת "רטורנו".
19. שקלתי את הבקשה בדיון ודחיתי אותה.
20. ציינתי בהחלטתי לעניין זה שמדובר במשיב שהשתלב כבר בשתי הזדמנויות שונות בקהילה טיפולית, כך עולה מהתסקיר. לראשונה ב-2015 בקהילת "הדרך", שם שהה במשך תשעה חודשים, ולאחר מכן בשנת 2020 בקהילת "רטורנו" שם שהה שבעה חודשים. בהמשך שהה חודשיים נוספים בהוסטל של הקהילה אותו עזב "עקב תחושת מיצוי".
21. אינני טוען שהמשיב לא ביצע ניסיונות של ממש להיחלץ מהתמכרותו להימורים. אולם ברור בדיעבד שניסיונות אלו **נכשלו**. על כך מעידה הרשעתו הקודמת, שנעברה בשנת 2017 בגין גניבה ממעביד בגינה ריצה 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. על כך מעידים שני כתבי האישום הנוכחיים. זה שלפני וזה המתנהל בבית משפט השלום בירושלים.
22. לכן אני מוצא שמסקנת שירות המבחן לפיה המשיב נדרש לטיפול במסגרת נוקשה יותר מאלו בהן הסתייע בעבר היא מבוססת ויש לאמצה.
23. לאחר החלטתי המשיך ב"כ המשיב בטיעונו וביקש שבית המשפט יחזור וישחרר את המשיב לחלופה בבית אימו

בפיקוח הוריו תוך מתן צו המרחיק אותו מכל אמצעי אלקטרוני.

24. כמו כן ציין ב"כ המשיב שכל מעשה מרמה המפורט בכתב האישום, היקפו נמוך יחסית אך הסכום המצטבר בגין ריבוי המעשים הוא זה שהוביל לסכום הנקוב כתב האישום.

25. בנוסף ציין שלא מתקבל על הדעת שלצד כתב האישום בירושלים, שם יוחסו לו מעשים דומים (42 עבירות מרמה דומות שברובן מכירת כרטיסים למשחקי כדורגל והופעות ומיעוטם מכירת פריטים, שנעברו בין יוני לנובמבר 2002, והסבו נזק בסך של 43,200 ₪ כ שכתב האישום המקורי תוקן ב9/2023, במהלך מעצרו של המשיב, על יד כך שהוסף אישום שני המייחס למשיב 41 מעשי עבירה דומים שהסבו נזק בסכום של 108,950 ₪), לא הוגשה כלל בקשה למעצר עד תום ההליכים, וכעת עותרת המאשימה למעצר עד תום ההליכים.

26. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה שלגישתו תומכת על שחרור בנסיבות דומות. ב"כ המשיב הפנה לבש"פ 7133/13 בו דחה בית המשפט העליון ערר על החלטת שחרור שניתנה בבית משפט המחוזי כאשר הוא למד מפסיקה זו שבית המשפט אינו מחויב להמלצת שירות המבחן.

27. לסיכום, ביקש להורות על שחרור המשיב לחלופה שנקבעה בהחלטתו של כבוד השופט אור ממון, לבית האם, וכפוף לשאר התנאים שנקבעו.

28. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של **ראיות לכאורה** (דיון 18/9/23 עמ' 7 שו/22) כאשר הוא מפנה לקושי שהוא מבחין בו לעניין הראיות הטכנולוגיות ולכך שאין הוא מבחין בראיות בקבלת כספים על ידי המשיב. ב"כ המשיב לא התמקד בשאלת הראיות בדיון שלפני ולכן אני מוצא שאין מחלוקת בין הצדדים לעניין זה.

29. לעניין קיומה של עילת מעצר דומה שגם כאן אין מחלוקת בין הצדדים. ב"כ המשיב טוען שניתן בנסיבות להיזקק לחלופה אך דומה שאינו מכוון טיעונו להיעדר עילת מעצר.

30. לצורך הסרת ספקות לעניין זה אציין שהפסיקה אישרה קיומה של עילת מעצר הנובעת מסיכון לציבור כאשר מדובר בעבירות רכוש "**המבוצעות באופן שיטתי או בהיקף ניכר....או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים**". אני מפנה לבש"פ 3161/10 בו קיבל בית המשפט עליון ערר על החלטת בית המשפט המחוזי לשחרר לחלופת מעצר בכתב אישום שנשען על 16 אישומים בגין מספר רב של נסיונות קבלת דבר במרמה, קבלת דבר במרמה והתחזות לאחר. (לענין קיומה של עילת מעצר כאשר מדובר בריבוי עבירות מרמה ראה גם בש"פ 6916/13 מדינת ישראל נ' אליאב עמר (נבו) 17.10.2013).

31. כעת עלי לבחון האם ניתן להיזקק לחלופת מעצר.

32. יש לזכור שלפני תסקיר שלא בא בהמלצה בענינו של המשיב. יש להדגיש שהתסקיר איננו מתמקד אך ורק בקשיים הכרוכים בהורי המשיב המוצעים כמפקחים בחלופה, אלא מתמקד גם בקשייו של המשיב ומדוע מאבחן שירות המבחן **שקשיי המשיב** יקשו על היזקקות לחלופה. **לעניין זה אדגיש שמדובר באדם בוגר, בן 35 בקרוב. לא מדובר בבחור צעיר בתחילת דרכו בחייו.**

33. הפסיקה קובעת שתסקיר שירות המבחן הוא כלי סטטוטורי לגיבוש החלטה אם ניתן לשחרר משיב לחלופת מעצר. נכון הדבר שאין בית המשפט מחויב באימוץ המלצת שירות המבחן אולם לעניין זה נאמר לא פעם בפסיקה "

שנדרשים טעמים נכבדים על מנת לסטות מהמלצות שליליות הקבועות בתסקיר " ,כך צויין בבש"פ 3161/10 מדינת ישראל נ' חיים מהרבנד (נבו 02.05.2010) וגם בבש"פ 7133/13 אליו הפנה ב"כ המשיב.

34. כאשר אני בוחן את נסיבות מקרה זה אני מתקשה למצוא טעמים נכבדים שכאלו.

35. ראשית ככל שנוגע לכתב האישום האחר , הדומה בנסיבותיו לכתב האישום שלפני, אני מוצא שיש בו כדי להעיב על האפשרות לתת אמון במשיב. ברור שכתב אישום האחר הוגש לאחר שהמשיב נחקר במשטרה . אם המשיב, לאחר חקירתו הקודמת, מעז לחזור כעת על מעשיו ולא לברך על כך שלא הוגשה בהליך האחר בקשה למעצר עד תום ההליכים, זוהי בחירתו. אך אם זו בחירתו, מוצא אני שהיא מקרינה על אפשרותי לתת בו אמון במקרה זה.

36. מעבר לכך לגיştתי, קיים קושי מובנה לתת אמון בעברייני מרמה. ואמון, כידוע הוא הנדבך הראשון עליו יש להשעין את יתר הקומות בבניין חלופת המעצר.

37. בנוסף אני מתקשה שלא לקבל את אבחנות שירות המבחן לגבי חוסר היכולת של הוריו להוות עבורו גורם סמכותי ומציב גבולות. אחזור ואציין מדובר במשיב בוגר בן 35.

38. עבירות מרמה, דוגמת העבירות המיוחסות למשיב, יכול ותבוצענה מביתו. אינני סבור שצו שיאסור על המשיב להיכנס למרשתת או לאמצעי אחר להעברת מסרים ואיסור להתקרב "לכל מכשיר אלקטרוני" הם איסורים בני אכיפה בעולם הטכנולוגי של היום. ובהיעדר אפשרות ממשית לאכוף צווים שכאלו ראוי למנוע מהציבור את הסיכון שעלול להיגרם לרכושו אם ישוחרר המשיב לחלופת מעצר בביתו.

39. לסיכום, אני מוצא שקיימות ראיות לכאורה קמה עילת מעצר ואינני מוצא שניתן בנסיבות המשיב להיזקק לחלופת מעצר. לפיכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, בז' חשוון תשפ"ד, ב22 אוקטובר 2023, בנוכחות
הצדדים הצדדים.